



Nostre Ideal

PUBLICACIÓ MENSUAL DE CULTURA

Redacció i Administració:
Jaume I, 98

Número solt 15 cts. — Subscripció
anual 1'50 ptes. — Subscripció men-
sual amb dret als sorteigs de llibres
1 pta.

Dels treballs publicats en són
responsables llurs autors

Una esperança

En mig d'aquest mar agitat de passions que és la política espanyola tal com l'ha deixada la Dictadura, sobre aquesta nau i en mig de la seva tripulació que sembla haver perdut la carta de navegar, s'ha aixecat, senyalant la vera orientació, la veu serena d'un expert capità disposat a empuñar amb energia el timó per a portar el vaixell de l'Estat a bon port.

Avui que tant es divaga, en aquesta hora en que molts esperen la salvació de la realització de teories utòpiques o d'un senzill canvi d'una corona per un gorro frigi, il·lumina i reconforta sentir una veu com la d'En Cambó qui demostra conèixer la vera naturalesa del mal, les seves causes i els remeis practicables i eficaços per a portar la malalta a gaudir d'una bona salut.

En la qüestió de la forma de govern a la qual donen molts una excessiva importància, declara que ni creu amb la consubstancialitat de la Monarquia amb Espanya ni en la de la llibertat i la justícia amb la República, sinó que considera que l'elecció entre les dues fórmules deu decidir-se tenint únicament en compte els avantatges de cada una d'elles per a un país determinat en un moment determinat de la seva història, excloent-ne l'eventualitat i les incertes derivacions del canvi, mentre fets i circumstàncies de major importància no l'imposessin.

Ha dit que Espanya havia d'avançar en la política social boi resignant-se a les repercussions que ha de tenir en el pressupost de l'Estat i s'ha d'estar plenament convençut que la política social més generosa no calmarà les impaciències ni atenuarà les escomeses proletàries. S'ha d'avançar en la política social per esperit de justícia i per sentiment d'humanitat,

però sense esperar ni gratitud ni tan sols justícia. Defensa el dret a la propietat privada com insubstituïble estimulant de l'esperit d'iniciativa, base de progrés i del benestar material dels pobles però amb les limitacions a aquest dret que el bé de la col·lectivitat imposa.

Respecte el problema català diu que interessa a Espanya que el gran dinamisme de Catalunya perdi el caràcter protestatari que sempre l'ha caracteritzat, donant-nos una ampla autonomia, que ens acostumarà a reconèixer les dificultats del governar. Fa veure com som en un temps propici per a resoldre el nostre plet, avui que entre lo millor dels espanyols no catalans està arrelada la convicció de què les reivindicacions catalanes són justes i perfectament compatibles amb el més conscient espanyolisme.

¿I qui és aquest home que així parla i que tant interessa a la premsa de tot Espanya lo que fa i lo que deixa de fer; lo que diu i lo que deixa de dir? Es, segons el difunt ministre alemany Ratenau, un dels cinc més grans estadistes de l'Europa actual; el seu parer sobre els grans problemes que afecten a l'Estat és desitjat saber pels actuals governants; sobre ell tenen posada la vista la major part dels que seriosament es preocupen del pervindre d'Espanya i la seva capacitat la reconeixen els seus enemics i l'han reconeguda, juntament amb la seva catalanitat, a l'Ateneu de Mollet, oradors d'Acció Catalana, el Sr. Regassol entre ells.

Tant com les seves qualitats d'estadista ens interessa als catalans el seu catalanisme. ¿I qui dubtarà del sentiment català d'un home que des dels vint anys, quan debutava com orador a la sala de la Tenda de Mollet fins avui, amb discursos, campanyes polítiques, publicació de llibres, articles als periòdics, patrocinant edicions catalanes ha esmerçat la seva sorprenent activitat en pro dels interes-

sos i de la llibertat de la nostra terra? Ha ves-sat sang per Catalunya, i defensant-la, man-cat de salut, caigué una vegada desmaiada en ple Congrés i en plena Dictadura, en articles i amb llibres, provà de fer veure al dictador lo contraproducte de la seva política de persecució del catalanisme, i ara, quan sembla que va a ésser encarregat de dirigir els destins d'Espanya, torna a posar d'actualitat el nostre problema.

Per això és per nosaltres la més gran esperança, majorment avui que el seu gran valer és reconegut en totes les terres d'Espanya i que es mostra disposat a realitzar des del poder si troba a tot arreu els necessaris concursos, la major part que li sigui possible del seu programa pràctic i transformador.

Si principalment perquè no té sobre les formes de govern el criteri simplista que en té qualsevol minyó d'Acció Catalana, no pogués comptar un home sobressortint que Déu ens ha donat amb l'ajuda dels seus compatriotes i deixéssim d'aprofitar-lo donariem els catalans la major prova d'ineptitud política.

El nostre concurs i la nostra ajuda no han de mancar-li.

JOSEP SANS I ROSSELL.

Desenganys

Acabava d'entregar el nostre Cambó unes notes a Madrid en les que entre altres coses feia ressaltar lo difícilíssim, impossible quasi, que és en el nostre temps fer triomfar una revolució i lo contraproduent que pot resultar, quan se'n començava una provatura desgraciada que ha vingut a donar la raó al nostre il·lustre capdavanter.

Dèiem en un dels nostres darrers números que la Monarquia compta amb una gran força material, la major part de l'exèrcit i l'intent fracassat d'ara ens ha acabat de convèncer.

Ha quedat també demostrat palesament la manca que hi ha avui dia d'esperit revolucionari en el poble. Per a dir i aplaudir paraules subversives en un miting es troben homes a milers i són molts també els simpatitzants amb una revolució però amb una sola condició: que la facin els altres.

I és que avui ja molta gent està prou enterada per a donar-se compte de que no val la pena de jugar-se la vida i la pròpia llibertat per a treure violentment uns homes del Govern

d'Espanya per a posar-n'hi uns altres que encara que es diguin republicans a la fi podrien resultar pitjors.

El desengany major haguera estat però, per a molts, si triomfant la revolució s'hagués implantat la República. I aquest desengany haguera estat inevitable perquè hi ha massa gent que espera de la República beneficis que no hi ha dret lògicament a esperar. Els que creuen que en un règim republicà els governants resultarien perfectes; que no s'hauria de pagar tanta contribució; que en el treball no s'hauria de reconèixer cap superior; que no estariem sotmesos a cap autoritat; que cobraríem més i no hauríem de treballar tant s'haurien de sentir forçosament defraudats. Nosaltres, que si bé no ens farien gaire goig, com a governants, molts polítics republicans no ens fa cap por la República, ens veiem amb cor, si un dia veiem establert aquest nou règim, d'haver de defensar els seus governs dels atacs injustificats d'aquests il·lusos.

En aquest món per estalviar-se desenganys no hi ha millor remei preventiu que no enganyar-se i no deixar-se enganyar. Per a immunitzar-ne als nostres amics catalanistes ens atrevim a aconsellar-los-hi que no esperin més que dels governs de l'actual Monarquia, per la nostra Catalunya, d'una República que podria tenir per principals governants, segons hem vist en un manifest revolucionari, als Srs. Alcalà Zamora i Lerroux, els dos de trist record per la nostra terra. Per estalviar-ne als joves afectats de les utòpiques idees comunistes hem d'assegurar-los-hi que fins i tot si una república portava una gran transformació social no deixariem de tenir superior en la fàbrica o taller. En lloc del capitalista d'ara tindriem, més dèspota algunes vegades, el delegat del Soviet, havent de sofrir no obstant, ho demostrarem algun altre dia, un nivell de vida inferior i als que desitjosos de l'imperi de la llibertat i de la democràcia confien la satisfacció dels seus anhels en l'establiment d'una república hem d'aconsellar-los que meditin sobre el text del Ban que publicà el cap de la sublevació republicana de Jaca, capità Galàn: «Todo aquel que se oponga de palabra o por escrito, que conspire o haga armas contra la República naciente, será fusilado sin formación de causa».

Quan la Solidaritat, en l'any 1905, el poble català derrotà el caciquisme, tant arrelat allavors a Catalunya com a la regió on ara ho estigui més d'Espanya, fent sortir triomfants 42 diputats dels 44 que elegeix la nostra terra. Quan sigui l'ideal republicà verament sentit pel poble espanyol, faci sortir tan sols 209 diputats del 416 que elegeix tot Espanya i vingui aleshores en bona hora la República. Volguer-la implantar amb un cop de força no és gens democràtic i no sent aquest règim republicà tampoc cap garantia per Catalunya no val la pena que cap català hi exposi la seva vida, la seva llibertat i els seus interessos.

Contes que semblen històries

III

En Pepet ha fet de fuster, de manyà, de sereno, de barber, de carreter i d'enllustabotes i ha canviat de cinquanta amos. Quan era jove anava amb els requetés carlins i volia ésser capellà, després fou d'En Romanones i alcalde de barri, més tard fou republicà i President d'un tal «Centre Humanitari», altre cop es posà als de la U. P. essent regidor de R. O. i ara és de l'Acció Catalana, però aviat serà comunista ja que llegeix «L'Internacional» i es diu revolucionari, encara que ell diu que si treguéssim la rifa es faria una torre a Caldetes i no seria polític.

Això em recorda el trist concepte que es té de la política a Espanya i em demostra l'interès que tenen els espanyols per a governar, tant a Catalunya com a la resta del país, ja que per a molts polítics el cas és «administrar» amb la forma que es pugui, sense respectar tradicions per un cantó ni tenir escrúpols per l'altre, valent-se de procediments vergonyosos moltes vegades per no dir sempre.

J. B. TURULL.

Sorteig per als nostres subscriptors

TRENTA NOU PREMIS

Tindrà lloc el tercer diumenge de Gener, dia 18, prenent per base els números dels rebuts de subscripció del mes de Desembre.

PREMIS

Primer i segon: «Hostes vingueren...» per Joan Vallès i Pujals.

Tercer i quart: «Amor del Cel» per Maria Emilia Furnó.

Del cinquè al setè: «La Nacionalitat Catalana» per Enric Prat de la Riba.

Del vuitè al setzè: «El moment polític» per Joan Estelrich.

Del dissetè al trentanovè: «El nostre imperialisme» per Joaquim Pellicena.

El sorteig del dia 21 d'aquest mes donà el següent resultat:

Primer i segon: Núms. 45 i 53.

Del tercer al cinquè: Núms. 9, 8 i 58.

Del sisè al vuitè: Núms. 16, 23 i 54.

Del novè al vint-i-vuitè: Núms. 29, 15, 17, 62, 21, 61, 19, 37, 60, 35, 1, 57, 44, 49, 3, 7, 11, 10, 6 i 34.

Del vint-i-novè al quaranta vuitè: Núms. 2, 4, 65, 5, 59, 63, 12, 39, 26, 13, 25, 18, 22, 38, 32, 14, 36, 33, 27 i 24.

NOTICIARI

D'una visita que feren al Capità General el Sr. Alcalde de Mollet i el Sr. Trias de Bes per a interessar la llibertat del nostre conveí Joan Pedrerol, en sortiren amb la bona impressió de que podrà ésser, a no trigar, entre nosaltres.

Així sigui.

«Nostre Ideal» a l'ensemple que desitja que l'any nou porti a Catalunya una vida nova, desitja que sigui pels seus protectors i subscriptors, per tots els seus amics i enemics, ben curull de felicitats.

Està ja ajustat a 5000 ptes. el terreny per la Biblioteca popular.

Esperem que passats els freds podrà ja aixecar-s'hi l'edifici.

Es calcula que puja a 15.000.000 de pessetes lo que han perdut en jornals els obrers de Catalunya en les dues darreres vagues generals sense que en compensació n'hagin obtingut cap millora per la seva classe.

Gaseoses i Sifons

CREUS

Són les millors

Anís

CASTELLS

Fàbrica a MOLLET:

Berenguer III, 34 - 38

Sucursal a BARCELONA:

Sans, 136

Col·legi de Sant Jaume

Classes de nit i a hores convingudes

Berenguer III, 198 (Can Petit)

Director: Jaume Tosquella

URALITA

MADRID

Plaça Salesas, 10

BARCELONA

Plaça A. López, 15

Teules de 2'50 m. i de 1'85 m. per 1'14 m.

Teules de 1'20 m. llarg per 75 cm. ample

Canons per a desaiguar des de 6 fins a 25 cm. diàm.

Canalons per a recullir aigües, de varies amplades i llargades

Dipòsits des de 60 fins a 1000 litres de cabuda

Exigiu sempre la marca de garantia

URALITA que porten totes les planxes

Agència i Magatzem de Mollet
Octavi Tapias * Jaume I, 76 i 82

Xarop Hipofosfits ~

~ **F O Z** ~

De bon gust i resultats immillorables

Els adobs i matèries per a fer-ne de la casa

«Abonos Espinás, S. A.»
els trobareu a

CAN VILARROSAL

Hostal «LA MARINETTE»

Granja / / Cafè - Bar Centre d'Esports

Salvador Llavina

P. Mercadal - Tel. 40

MOLLET